

Prof. dr. sc. Ana Thea Filipović

Katolički bogoslovni fakultet, Sveučilište u Zagrebu
thea.filipovic1@gmail.com

Stanko Rihtar

Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
Stanko.Rihtar@pilar.hr

UDK: 616-036.21COVID-19:159.913

005.931.11:27-184.3]2-554-053.6

Izvorni znanstveni rad (Original scientific paper)

UTJECAJ KRIZE UZROKOVANE PANDEMIJOM KORONAVIRUSA NA NEKE ASPEKTE ŽIVOTA, MENTALNOG ZDRAVLJA I VJERE ADOLESCENATA

Sažetak

Kako se manifestirala kriza izazvana pandemijom koronavirusa, kako se odrazila na vjerski život ljudi te koje je posljedice mogla imati na mlade u adolescentskoj dobi? Na pozadini se navedenih pitanja u radu iznosi dio rezultata empirijskog istraživanja provedenog od prosinca 2020. do veljače 2021. godine među adolescentima u Hrvatskoj (N=857) o utjecaju pandemije na neke aspekte mentalnog zdravlja, života i vjere učenika. Obuhvaćene su emocionalne reakcije i stanja, socijalni odnosi, učenje, zdravlje i ekonomsko stanje obitelji. Zatim se iznose pozitivni učinci pandemije na osobni i vjernički rast i razvoj adolescenta: učenje, vjeru, socijalne odnose, samostalnost i kreativnost.

Ključne riječi: adolescenti, pandemija koronavirusa, mentalno zdravlje, učenje, vjera

1. Pandemija koronavirusa kao globalna kriza i njezin utjecaj na živote ljudi

U siječnju 2020. godine se u medijima počelo govoriti i pisati o opasnom virusu koji se pojavio u kineskom gradu Wuhanu.¹ Koronavirus

¹ Još uvijek nije dokazano je li virus, čijim se ishodištem drži tržnica morske hrane i prodava u Wuhanu, prešao sa životinja na ljude ili je (greškom ili ne) izašao iz laboratorija

je ubrzo postao sve prisutnijom temom i prijetnjom koja je uzimala prve žrtve u raznim zemljama. Nakon otkazivanja letova iz Kine i prema Kini drastično su se smanjivale i druge prometne veze. Vidjevši alarmantnu brzinu širenja virusa i teško stanje zaraženih Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) 11. ožujka 2020. proglasila je pandemiju koronavirusa što je značilo da će zaraza COVID-19 vjerojatno zahvatiti sve zemlje svijeta. Vlade zemalja pozvane su reagirati hitnim i agresivnim mjerama, no ipak tražeći "ravnotežu između zaštite zdravlja, nametanja ograničenja i poštivanja ljudskog života".² Političke vlasti poduzele su hitne mjere kojima su nastojale spriječiti širenje zaraze i odgovoriti na zdravstvenu krizu izazvanu globalnom pandemijom. Istodobno, podupirale su privredu kako bi se očuvala zaposlenost i održala radna mjesta. Vijeće sigurnosti UN-a zatražilo je zaustavljanje sukoba i globalno primirje³.

Pandemija koronavirusa uzdrmala je i promijenila svijet. Izazvala je nevjericu, strah i nesigurnost. Pojavila se kao najveća ugroza čovječanstva od Drugoga svjetskoga rata.⁴ Nepoznavanje naravi bolesti, visoka stopa smrtnosti zaraženih i bojazan za preopterećenjem zdravstvenih sustava polučila je oštre restrikcije. Ograničenje putovanja i zabrana okupljanja kao mjera zaštite od širenja zaraze naglo je zaustavilo mnoge događaje i djelatnosti, kretanje ljudi i roba. Gradovima i selima zavlada-la je neobična praznina i tišina, svjetski su megalopolisi opustjeli. Prva pandemija u digitalnoj eri osvijestila je čovjeka i čovječanstvo o vlastitoj ranjivosti. Pandemija je zahtijevala pojedinačnu odgovornost i zajedničko djelovanje. Zahtijevala je stvaranje novih životnih navika i traženje nove orijentacije.⁵ Rad od kuće i školovanje od kuće te komunikacija putem medija postali su "novim normalnim" ponašanjem. Prostori su postali stiješnjeni, ali vremena je bilo više jer su ljudi bili prisiljeni na uspora-

ja tamošnjeg Instituta za virologiju. Usp. *Istina o laboratoriju u Wuhanu nikad nije bila bliža: glavni kineski špijun prebjegao u SAD?*, u: <https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/istina-o-laboratoriju-u-wuhanu-nikada-nije-bila-bliza-glavni-kineski-spjun-prebjegao-u-sad-15082204> (28. 06. 2021.)

² Usp. N1 Hrvatska, *WHO proglasio globalnu pandemiju koronavirusa* (11. 03. 2020.), u: <http://hr.n1info.com/Svijet/a490125/WHO-proglasio-globalnu-pandemiju-koronavirusa.html> (19. 08. 2020.)

³ Usp. United Nations, *170 signatories endorse UN ceasefire appeal during COVID crisis* (24. June 2020.), u: <https://news.un.org/en/story/2020/06/1066982> (24. 06. 2021.)

⁴ Usp. Conferenza Stampa dal titolo "Preparare il futuro, costruire la pace al tempo del Covid-19", 07.07.2020, Intervento del Card. Peter Kodwo Appiah Turkson, u: <http://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2020/07/07/0376/00864.html> (07. 07. 2020); Charlene Tan, *Mindful Education: Insights from Confucian and Christian Traditions*, Springer, Singapore, 2021., Draft, u: https://www.researchgate.net/publication/351598408_Mindful_Education_Insights_from_Confucian_and_Christian_Traditions (28. 06. 2021.)

⁵ "Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?". Urbi et orbi pape Franje. Posebna papina molitva – Petak, 27. ožujka 2020., u: "Urbi et Orbi" Pope Franje (27. ožujak 2020.), Francis (vatican.va) (10. 07. 2020.).

vanje. Pandemija je postala dijelom svakodnevice, zahtijevala je otpornost i prilagodbu.

Ako se sagleda obuhvatnije, dublje i dugoročnije, pandemija je iznijela na vidjelo duhovno stanje svijeta, pokazala je greške u sustavu kao što su: neobuzdana globalizacija, ekonomija usmjerena isključivo na dobitak, neuključivanje lokalnih zajednica u identificiranje problema, traženje rješenja i donošenje odluka, nesmiljeno iskorištavanje prirodnih resursa. Kriza je poticaj na promišljanje i obraćenje, na solidarnost i povezivanje, na novo savezništvo ljudi i naroda, rasa, spolova, društvenih slojeva i generacija, ekologije i ekonomije, digitalnog i analognog svijeta.⁶

2. Prilagodba religioznog izražavanja i ponašanja okolnostima pandemije

Zaštitne mjere zahtijevale su prilagodbu i na području izražavanja vjere i religioznog ponašanja. Ograničavanje broja sudionika javnih okupljanja, uz neophodnu dezinfekciju, nošenje maski i održavanje razmaka odnosi se i na vjerska okupljanja. Radijski i televizijski kanali omogućili su vjerskim zajednicama, a u Hrvatskoj poglavito Katoličkoj Crkvi, kojoj pripada najveći udio stanovništva, svakodnevne prijenose euharistijskih slavlja te drugih obreda i vjerskih sadržaja. Mnogi vjernici, koji inače redovito dolaze u crkve na bogoslužja, počeli su pratiti prijenose liturgijskih obreda putem televizije ili radija, što je za mnoge bilo novo iskustvo. Budući da je digitalni svijet danas sastavni dio realnog svijeta, granice između njih su protočne.⁷ Medijski prijenosi liturgijskih slavlja sigurno ne mogu nadomjestiti fizičko okupljanje zajednice kao tijela Kristova i zajedničko blagovanje euharistije po kojoj kršćanski vjernici postaju jedno u Kristu. No u izvanrednim okolnostima, u kojima se i inače ponekad nalaze pojedini vjernici koji ne mogu tjelesno sudjelovati na euharistijskom slavlju zbog bolesti, posla i drugih uvjetovanosti, virtualni prijenosi obreda putem televizije, radija ili interneta barem im donekle omogućavaju povezanost sa zajednicom vjere koja slavi bogoslužje te osobnu pobožnost.⁸ U okolnostima pandemije takvo je sudjelovanje za vjernike također oblik održavanja kontakta sa župnom zajednicom, javnog ispovijedanja vjere i

⁶ Usp. Isto; Stephan Körzell, *Sozial-ökologische Transformation: Der Zeitpunkt zum Handeln ist jetzt*, u: <https://www.energie-klimaschutz.de/transformation-der-zeitpunkt-zum-handeln-ist-jetzt/> (20. 07. 2020.); Jürgen Scheffran, *Kollaps und Transformation. Die Corona-Krise und die Grenzen des Anthropozäns*, *Wissenschaft & Frieden* 2/2020, u: <https://wissenschaft-und-frieden.de/seite.php?artikelID=2431>; Antje Schiffler, *Gewinner und Verlierer der Deglobalisierung* (17. 08. 2020.), u: <https://www.dpn-online.com/risikomanagement/gewinner-und-verlierer-der-deglobalisierung-93003/> (07. 11. 2020.)

⁷ Usp. Ana Thea Filipović, *Komunikacija u vjeronauku i katehezi*, *Kateheza* 27 (2005.) 4, 297-310; ovdje 305.

⁸ Usp. Jerko Valković, *Radijski i televizijski prijenos euharistijskoga slavlja – mogućnosti i načini sudjelovanja*, *Obnovljeni život* 68 (2013.) 1, 81-91; ovdje 83-86.

posvećivanja sabranosti i molitvi vremena koje bi inače proveli u crkvi. U tom smislu ono je znak kontinuiteta u prakticiranju vjere.⁹

Globalno gledajući, vjerske su zajednice prije pandemije COVID-19 u različitoj mjeri koristile medije masovnog priopćavanja, poglavito radio, televiziju i internet za posredovanje svojih poruka i sadržaja, ovisno o okruženju u kojemu se nalaze i prilikama koje im stoje na raspolaganju. Digitalni svijet vjerskim zajednicama služi kako bi posredovale svoje narative i sadržaje relevantne za vjernike, ali i za druge namjernike.¹⁰ Prisutnost u eteru i na globalnoj mreži ujedno izlaže te narative i norme javnom sučeljavanju, kritici i promjeni. Pandemija je kod mnogih vjerskih zajednica ubrzala i povećala opseg služenja medijima za posredovanje svojih poruka. Osim što su televizijski kanali počeli svakodnevno prenositi bogoslužja, u mnogim zemljama radale su se različite kreativne ideje posredovanja vjerskih sadržaja i pružanja potpore vjernicima poticajnim mislima i molitvama, a globalna mreža omogućila je brzo širenje ideja i na druge zemlje. Vjernici koji inače ne prate takve sadržaje u medijima, ali i drugi namjernici, imali su priliku upoznati ponudu vjerskih zajednica putem radija, televizije i interneta.¹¹ Nesigurnost, strah i potreba za novim uporištima probudila je u nekim ljudima potrebu za često zapuštenim i zaboravljenim izvorima duhovnih tradicija, na kojima su ponovno počeli tražiti utjehu, snagu i smisao.¹² Nove su okolnosti istodobno iznijele na vidjelo čitav spektar različitih religioznih predodžbi, oblika duhovnosti, eklezioloških shvaćanja i razumijevanja sakramenata, kako kod vjernika, tako i kod svećenika i drugih vjerskih službenika. Uz pasivne i receptivne oblike korištenja vjerskih sadržaja našli su se i primjeri onih koji su poticali vjernike da pomoću ponuđenih predložaka sami slave kućne liturgije i oblikuju obiteljske molitve.

3. Život, učenje, mentalno zdravlje i duhovnost adolescenata u okolnostima pandemije

Kriza uzrokovana pandemijom koronavirusa na specifičan način pogađa pripadnike pojedinih dobnih skupina. U ovom radu su u središtu zanimanja adolescenti i utjecaj pandemije na neke aspekte njihova života.

⁹ Usp. Hazel O' Brien, What does the rise of digital religion during Covid-19 tell us about religion's capacity to adapt?, *Irish Journal of Sociology* 28 (2020.) 2, 242-246; ovdje 243-244.

¹⁰ Usp. Pauline Hope Cheong, Tweet the Message? Religious Authority and Social Media Innovation, *Journal of Religion, Media and Digital Culture* 3 (2014.) 3, 1-19.

¹¹ Usp. Hazel O' Brien, What does the rise of digital religion during Covid-19 tell us about religion's capacity to adapt?, 243-244.

¹² Usp. Kerry Weber, *Social distancing and the sacraments: How the coronavirus pandemic has changed our sense of communion*, u: <https://www.americamagazine.org/faith/2020/05/17/social-distancing-and-sacraments-how-coronavirus-pandemic-has-changed-our-sense> (17. 05. 2020.), (14. 08. 2020.)

Dob adolescencije percipira se u zapadnoj kulturi kao turbulentno razdoblje, povezano s mnogim izazovima i rizicima. Osoba je u adolescenciji suočena s nizom razvojnih zadataka povezanih s prijelazom iz djetinjstva u odraslu dob, a poglavito s razvojem vlastitog identiteta i ostvarivanjem neovisnosti od roditelja. To je razdoblje zbog rapidnog rasta mozgovnih struktura odlučujuće za sazrijevanje i razvoj osobnosti.¹³ Život adolescenata određuju zadatci školovanja i odabira budućeg zanimanja, a mladi uz to također oblikuju svoje socijalne uloge kroz odnose s vršnjacima i stvaranje prvih afektivnih veza. Na razumijevanje i ostvarivanje navedenih zadataka utječu i trajne promjene u kulturi, društvu i obitelji u kojima adolescenti žive. Veliki broj fizičkih, psihičkih i socijalnih promjena i zadataka s kojima se adolescenti suočavaju čini razdoblje adolescencije vrlo složenim i zahtjevnim razdobljem života.¹⁴ Neka empirijska istraživanja pokazuju da su adolescenti današnje generacije više nego oni prethodnih izloženi različitim psihološkim i socijalnim patologijama kao što su anksioznost, depresija i stres.¹⁵

Pandemija COVID-19 donijela je nove izazove za život adolescenata kao i nove čimbenike rizika. Pojava bolesti s nepredvidivim posljedicama i mjere restrikcije nepovoljno su utjecale na mentalno zdravlje kod mnogih ljudi i neovisno o dobi.¹⁶ Prijelaz na *online* nastavu u pojedinim fazama pandemije i ovisno o stanju zaraženosti u školama i razredima te zabrana javnih okupljanja sigurno su ograničili socijalne kontakte adolescenata. To je zasigurno utjecalo na njihov emocionalni i društveni život, a *online* nastava također je zahtijevala prilagodbu.

Empirijskim istraživanjem koje je provedeno od 20. prosinca 2020. do 28. veljače 2021. godine putem *online* upitnika željeli smo ispitati kako se kriza odrazila na život adolescenata (13-19 godina), njihovo mentalno

¹³ Usp. Marina Kuzman, Adolescencija, adolescenti i zaštita zdravlja / Adolescence, Adolescents and Healthcare, *Medicus* 18 (2009.) 2, 155 – 172; ondje 155-156; Miranda Novak, Martina Ferić, Valentina Kranželić, Josipa Mihić, Konceptualni pristupi pozitivnom razvoju adolescenata, *Ljetopis socijalnog rada* 26 (2019) 2, 155-184; ondje 157.

¹⁴ Usp. Maja Rukavina, Anela Nikčević-Milković, Adolescenti i školski stres, *Acta Iadertina* 13 (2016.) 2, 159-169; ondje 160.

¹⁵ Usp. Mihajela Poljak, Dražen Begić, Anksiozni poremećaji u djece i adolescenata, *Socijalna psihijatrija* 44 (2016.) 4, 310-329; ondje 311-312; Josefa Torralba, Lluís Oviedo, Manuel Canteras, Religious coping in adolescents: new evidence and relevance, *Humanities and Social Sciences Communications* 8 (2021.) 121, u: <https://doi.org/10.1057/s41599-021-00797-8>, 2.

¹⁶ Usp. Julio Torales, Marcelo O'Higgins, João Mauricio Castaldelli-Maia, Antonio Ventriglio, The outbreak of COVID-19 coronavirus and its impact on global mental health, *International Journal of Social Psychiatry* 66 (2020.) 4, 317-320; Anela Hasanagić, Almira Isić-Imamović, Izet Pehlić, Mentalno zdravlje kod žena prije i tokom pandemije Covida-19, u: Izet Pehlić, Anela Hasanagić (ur.) *Psihološka i duhovna zaštita i podrška u kriznim situacijama. Znanstvena monografija/ Psychological and spiritual protection and support in crisis situations. Scientific monography*, Zenica, ožujak 2021., 217-242; u: https://www.researchgate.net/publication/350838624_Mentalno_zdravlje_zena_prije_i_tokom_pandemije_COVIDa-19.

zdravlje, učenje i vjeru.¹⁷ Postavljene su radne hipoteze, među kojima u ovom radu izdvajamo: 1. da je pandemija negativno utjecala na mentalno zdravlje adolescenata (posebno njihova emocionalna stanja i društveni život); 2. da je produženi boravak u kući pogoršao njihove odnose s članovima obitelji; 3. da je ekonomska nesigurnost roditelja izazvala kod adolescenata osjećaje ljutnje i agresije; 4. da su se djevojke bolje nosile s izazovima krize nego mladići; 5. da je pandemija na velik dio adolescenata imala i pozitivne učinke, osobito na one starije; 6. da su adolescenti koji se izjašnjavaju vjernicima bolje koristili prilike krize za osobni rast i razvoj. Izrađen je instrument u obliku upitnika od dvadeset pitanja (5+15), od kojih su zadnja tri otvorenog tipa. Pet uvodnih pitanja odnosi se na sociodemografske karakteristike ispitanika (spol, dob, školu, razred, odnos prema vjeri). Neka pitanja sastoje se od više stavki. Kod većine pitanja upotrijebljena je Likertova ljestvica s pet razina, a kod nekoliko pitanja ili podpitanja s četiri ili tri razine.¹⁸

3.1. Metoda, vrijeme i okolnosti istraživanja

Sudionici u anketiranju regrutirani su uz pomoć vjeroučitelja u pojedinim školama (uz dozvolu ravnatelja i roditelja), a u skladu s etičkim normama koje se odnose na istraživanja među maloljetnicima i s odobrenjem Etičkoga povjerenstva Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Istraživanjem su obuhvaćeni učenice i učenici završnih razreda (sedmih i osmih) osnovnih škola te polaznice i polaznici srednjih škola. Kontaktirano je ukupno 28 škola iz Zagreba, Velike Gorice, Sesveta, Zaboka, Osijeka, Županje i Rijeke. Odazvalo ih se 17: osam osnovnih (šest iz Zagreba, po jedna iz Velike Gorice i Zaboka), pet strukovnih (četiri iz Zagreba, jedna iz Osijeka) i četiri gimnazije (po jedna iz Zagreba, Zaboka, Sesveta i Županje). U istraživanju je sudjelovalo 857 učenica i učenika. Strukturu realiziranog uzorka prema relevantnim obilježjima učenica i učenika prikazuje tablica 1.

Struktura realiziranog uzorka, koji je planiran kao prigodni uzorak heterogenosti, ne dozvoljava generalizaciju nalaza na populaciju adolescenata: kako zbog načina regrutacije i teritorijalne disperzije, tako i zbog većeg udjela djevojak te učenica i učenika srednjih strukovnih škola koji su se odazvali istraživanju. Osim toga, budući da su sudionike regrutirali vjeroučitelji, vidljivo je da uzorak čine nešto religiozniji učenici i učenice: svega 4,3% adolescenata koji su sudjelovali u istraživanju smatra se ateistima, dok je ostalima vjera, u prosjeku, razmjerno važna ($M = 3,84$ na ljestvici od 1 do 5; ili, u postocima, 64,3% ispitanih adolescenata izja-

¹⁷ Voditeljica istraživanja je Ana Thea Filipović.

¹⁸ Upitnik se nalazio na sljedećoj poveznici: <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdSAEDp4AlM1NzK4U5ANQHXYX84ybVmeuUN2fIDT-ZaM2HU8hw/viewform> (01. 03. 2021.)

Tablica 1. Struktura realiziranog uzorka

		%
Spol	Muški	27,2
	Ženski	72,8
Vrsta škole	Osnovna	11,6
	Gimnazija	31,7
	Strukovna	56,7
Razred	7. i 8. osnovne	11,6
	1. srednje	18,8
	2. srednje	24,7
	3. srednje	29,6
	4. srednje	15,3
N		857

nilo je da im je vjera prilično ili izrazito važna). Usporedbe radi, prema istraživanju o religioznosti zagrebačkih adolescenata provedenom 2016. godine na uzorku od 1111 učenika srednjih škola 10,4 %, zagrebačkih adolescenata drži se nereligioznima, dok je za njih 52,2% vjera najvažnija ili vrlo važna.¹⁹ Istraživanje provedeno u okviru međunarodnog istraživačkog projekta *European Values Study 2018.* godine pokazuje da je u općoj populaciji u Hrvatskoj postotak uvjerenih ateista 5,4%, nereligioznih osoba je 9,5%, a religioznih 78,3%.²⁰

Vodeći računa o spomenutim ograničenjima, rezultati našeg istraživanja iz 2020./2021. mogu se smatrati indikativnima za većinom ženski i religiozniji dio adolescentske populacije, uz opreznu mogućnost šire interpretacije nekih trendova, prije svega kad je riječ o usporedbama prema spolu, a potom i povezanosti stupnja religioznosti sa subjektivnim reakcijama na pandemiju.

3.2. Utjecaj pandemije na kvalitetu života i mentalno zdravlje adolescenata: rezultati i rasprava

Svjetska zdravstvena organizacija definirala je kvalitetu života kao "individualnu percepciju vlastitog položaja u životu u kontekstu kulture

¹⁹ Usp. Blaženka Valentina Mandarić, Ružica Razum, Denis Barić, *Religioznost zagrebačkih adolescenata*, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2019., 31; 86.

²⁰ Usp. Krunoslav Nikodem, Siniša Zrinščak, Između distancirane crkvenosti i osobne religioznosti. Religijske promjene u hrvatskom društvu od 1999. do 2018. godine, *Društvena istraživanja* 28 (2019.) 3, 371-390; ovdje 379.

i sustava vrijednosti u kojemu pojedinac živi i u odnosu na vlastite ciljeve, očekivanja, standarde i brige²¹. Mentalno zdravlje definirala je kao "stanje dobrobiti u kojem pojedinac ostvaruje svoje sposobnosti, može se nositi s normalnim životnim stresovima, može raditi produktivno i plodonosno te je sposoban pridonositi svojoj zajednici"²². Ryff i Keyes razlikuju psihološku dobrobit od subjektivne dobrobiti i navode šest dimenzija koje obuhvaća psihološka dobrobit: samoprihvatanje, pozitivni odnosi s drugima, autonomija, upravljanje okolinom, smisao života i osobni rast.²³

Upitnikom su obuhvaćeni neki aspekti mentalnog zdravlja, kvalitete života, učenja i vjere adolescenata u vrijeme pandemije. U ovom radu iznijet će se dio rezultata. Budući da se u razdoblju adolescencije mladi susreću s novim iskustvima, osjećajima i stanjima koja ih često preplavljaju, a uzrokuju neizvjesnost i uznemirenost²⁴, upitnikom smo htjeli provjeriti koja su negativna duševna stanja učenici najčešće doživljavali zbog pandemije, a također postoji li u tome razlika između djevojaka i mladića.

3.2.1. Učestalost negativnih emocionalnih stanja adolescenata zbog pandemije, razlika prema spolu i povezanost s ekonomskom i zdravstvenom ugroženošću

Među različitim emocionalnim stanjima koja su mogla ugroziti mentalno zdravlje adolescenata, a kojima je uzrok pandemija, naveli smo njih nekoliko: strah, zabrinutost, tugu, bezvoljnost, ljutnju i agresivnost. Obuhvaćene se reakcije kreću od pasivnih do aktivnih (usp. Tablicu 2).

Nakon što je analiza varijance na ponovljenim mjerenjima (RM ANOVA) pokazala da među prosjecima postoje statistički značajne razlike ($F = 289,71$; $p < 0,01$), post-hoc t-testovima između parova aritmetičkih sredina utvrđeno je da značajne razlike nema samo između prosječnog osjećaja zabrinutosti i tuge ($t = 0,459$; $p = 0,646$).

Sagleda li se hijerarhija aritmetičkih sredina, pandemija je kod adolescenata u najvećoj mjeri izazvala bezvoljnost ($M = 3,13$), u prosjeku u umjerenoj do priličnoj mjeri. U manjoj mjeri izazvala je tugu ($M = 2,81$) i,

²¹ Usp. WHO, *Health promotion glossary*, World Health Organization Geneva, 1998. Navedeno prema: World Health Organization, *Promoting mental health: Concepts, emerging evidence, practice. Summary report*, World Health Organization, Geneva, 2004., 21; u: https://www.who.int/mental_health/evidence/en/promoting_mhh.pdf

²² World Health Organization, *Promoting mental health: Concepts, emerging evidence, practice. Summary report*, 12; u: https://www.who.int/mental_health/evidence/en/promoting_mhh.pdf

²³ Usp. Carol D. Ryff, Corey Lee M. Keyes, The Structure of Psychological Well-Being Revisited, *Journal of Personality and Social Psychology* 69 (1995.) 4, 719-727; Andrea Brajša-Žganec, Danijela Ivanović, Josip Burušić, Dimenzije psihološke dobrobiti hrvatskih studenata: spolne razlike i povezanost s osobinama ličnosti, *Napredak* 155 (2014.) 1-2, 29-46; ovdje 31-32.

²⁴ Usp. Miranda Novak, Martina Ferić, Valentina Kranželić, Josipa Mihić, Konceptualni pristupi pozitivnom razvoju adolescenata, 158.

Tablica 2. U kojoj si mjeri zbog pandemije koronavirusa doživljavao/la ili doživljavaš sljedeća stanja ili osjećaje?

	Nimalo	Malo	Umjereno	Prilično	Izrazito	M
	%					
Strah	23,9	36,2	27,4	10,6	1,9	2,30
Zabrinutost	11,3	30,6	31,3	21,7	5,1	2,79
Tugu	17,0	28,9	21,9	20,4	11,7	2,81
Bezvoljnost	14,2	19,4	23,2	25,8	17,4	3,13
Ljutnju	22,8	29,9	18,7	18,7	10,0	2,63
Agresivnost	67,6	19,0	7,0	4,1	2,3	1,55

podjednako, zabrinutost (M = 2,79), potom ljutnju (M = 2,63), pa strah (M = 2,30). U cjelini, uzme li se u obzir i to da su agresivne reakcije potaknute sporadično (nimalo do malo, M = 1,55), može se reći da je pandemija u većoj mjeri izazvala pasivne nego aktivne emocionalne reakcije adolescenata. Ispitani adolescenti su u prosjeku relativno otporni na izazove pandemije na koje su na emocionalnoj razini reagirali umjerenim reakcijama, no ne može se zanemariti ni značajan broj onih kod kojih su navedena negativna emocionalna stanja zbog pandemije bila učestala ili jače izražena (prilično i izrazito), a osobito bezvoljnost (43,2%), tuga (32,1%), ljutnja (28,7%) i zabrinutost (26,8%).

Time se pokazuje da su ispitani adolescenti, čak u nešto većoj mjeri, bili podložni negativnim utjecajima pandemije nego opća populacija u Hrvatskoj. Istraživanje trinaest psihologinja sa Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu o tome kako se pandemija koronavirusa odrazila na psihološko zdravlje ljudi svih dobnih skupina, od djece prvog razreda osnovne škole do starih osoba od 95 godina života, pokazuje naime da 24,8% ljudi opće populacije procjenjuje da se njihovo psihičko zdravlje tijekom pandemije pogoršalo.²⁵ Jedno talijansko istraživanje provedeno 2020. godine online među 669 adolescenata u dobi od 11 do 18 godina o anksioznosti adolescenata isto tako je otkrilo da adolescenti u srednoškolskoj dobi u vrijeme pandemije pokazuju povećanje anksioznosti i emocionalnu neuravnoteženost u odnosu na ranija istraživanja o adolescentima iste dobi.²⁶ No s druge strane, američko istraživanje provedeno

²⁵ Usp. Denis Gaščić, *Posljedice koronakrize za psihičko zdravlje: Svaki treći student smatra da će mu trebati stručna pomoć*, u: <https://www.srednja.hr/novosti/posljedice-koronakrize-psihičko-zdravlje-treci-student-smatra-da-ce-mu-trebati-strucna-pomoc/> (19. 06. 2020.); (26. 06. 2021.)

²⁶ Usp. Valentina Tobia, Andrea Gambarini, Gabriella Cinzia Pozzobon, Andrea Fossati, Anna Ogliari, *Profili degli adolescenti italiani durante il lockdown 2020: abitudini, sintomatologia ansiosa e disregolazione emotiva*, *Rivista Italiana di Medicina dell'Adolescenza* 18 (2020.) 2, 39-34.

Tablica 3. U kojoj si mjeri zbog pandemije koronavirusa doživljavao/la ili doživljavaš sljedeća stanja ili osjećaje? (Od 1 – nimalo do 5 – izrazito)

	Mladići	Djevojke	T
	M		
Strah	2,01	2,41	-5,398**
Zabrinutost	2,40	2,93	-6,768**
Tugu	2,24	3,02	-8,520**
Bezvoljnost	2,75	3,27	-5,096**
Ljutnju	2,39	2,73	-3,423**
Agresivnost	1,54	1,55	-0,098**

Statistički značajne razlike: *p < 0,05; **p < 0,01

od svibnja do srpnja 2020. godine na uzorku od 1523 američka tinejdžera pokazuje da su američki adolescenti, za razliku od odraslih, u vrijeme pandemije manje depresivni nego ranije, a to se tumači time što više spavaju i što provode više vremena s obitelji.²⁷

Postoji li prema našem istraživanju razlika u doživljaju navedenih negativnih stanja i emocija zbog pandemije između djevojaka i mladića? U tablici 3 može se vidjeti da su se anketirane djevojke znatno teže emocionalno nosile s krizom nego mladići. One su u većoj mjeri doživljavale strah, zabrinutost, tugu, bezvoljnost i ljutnju. Jedina je iznimka agresivnost, koju je pandemija potaknula znatno manje od ostalih ispitanih reakcija, bez obzira na spol.

Postoji li povezanost između emocionalnih reakcija adolescenata i smanjenja prihoda u njihovim obiteljima zbog pandemije, ugrožavanja osobnog zdravlja adolescenata i zdravlja njihovih bližnjih? Pokazalo se da je ta povezanost općenito razmjerno niska, no iako najveća korelacija, iskazana Pearsonovim r-koeficijentom, ne prelazi 0,277, gotovo su sve (uz jednu iznimku) statistički značajne. U tom okviru moguće je uočiti i razmjerno blago izražene trendove. Prvo, ugroženost vlastitog zdravlja izazvala je relativno najjače pasivne reakcije (strah, zabrinutost, tugu i bezvoljnost); drugo, ugroženost zdravlja bližnjih u gotovo je podjednakoj mjeri izazvala strah i zabrinutost kao i ugroženost vlastitog zdravlja; treće, ugroženost vlastitog zdravlja i zdravlja bližnjih u većoj je mjeri izazvala pasivne nego aktivne reakcije (ljutnju i agresivnost); četvrto, ekonomska ugroženost u nešto je većoj mjeri polučila aktivnije reakcije (ljutnju i agresivnost) nego ugroženost vlastitog zdravlja i zdravlja bližnjih (usp. Tablicu 4).

²⁷ Usp. Jean M. Twenge, Sarah M. Coyne, Jason S. Carroll, W. Bradford Wilcox, *Teens in Quarantine. Mental Health, Screen Time, and Family Connection 2020*, u: final-teenquarantine2020.pdf (ifstudies.org) (27.05.2021.)

Tablica 4. Povezanost emocionalnih reakcija adolescenata na pandemiju s ekonomskom i zdravstvenom ugroženošću

	Smanjenje prihoda	Osobno zdravlje	Zdravlje bližnjih
	r		
Strah	0,098**	0,277**	0,233**
Zabrinutost	0,100**	0,247**	0,252**
Tuga	0,208**	0,234**	0,151**
Bezvoljnost	0,192**	0,238**	0,168**
Ljutnja	0,164**	0,129**	0,061
Agresivnost	0,171**	0,149**	0,085*

Pearsonovi koeficijenti, statistički značajne korelacije: **p < 0,01; *p < 0,05

3.2.2. Kako je pandemija utjecala na druge aspekte života, socijalnih odnosa i aktivnosti adolescenata?

Budući da su ograničenja zbog pandemije prisilila adolescente na produljeni boravak u obiteljskom domu, istraživanjem smo željeli propitati jesu li time pogoršani njihovi odnosi s članovima obitelji. Također nas je zanimalo je li veći udio nastave *online* i zahtjev za samostalnijim učenjem (ili učenjem uz pomoć roditelja) pogoršao učenje adolescenta. Uz to se propitalo adolescente o ugroženosti njihovog vlastitog zdravlja i zdravlja bližnjih zarazom koronavirusa kao i o doživljaju ograničenja njihovih druženja i slobodnih aktivnosti (usp. Tablicu 5).

Kako pokazuju prosjeci i formalna provjera značajnosti razlika između njih (RM ANOVA; $F = 754,659$; $p < 0,01$), pandemija je različito utjecala na pojedine aspekte života anketiranih adolescenata. Post-hoc t-testovi pokazuju da značajne razlike nisu zabilježene jedino između ograničenja druženja i putovanja ($t = 1,058$; $p = 0,291$) te između ograničenja druženja i prilika za slavlja ($t = 1,130$; $p = 0,259$).

Općenito, pandemija je ponajviše (većinom umjereno do prilično) ograničila prilike za slavlja ($M = 3,88$) kao i druženja adolescenata ($M = 3,84$), nešto više nego mogućnosti putovanja ($M = 3,79$). Nešto je manje, iako i dalje u prosjeku umjereno do prilično, ograničila njihove slobodne aktivnosti ($M = 3,56$).

Pandemijske su okolnosti u prosjeku malo do umjereno pogoršale učenje mladih ($M = 2,51$), a potom i zdravlje njihovih bližnjih ($M = 2,28$). U prosjeku, također su manje utjecale na prihode njihovih obitelji ($M = 1,94$), što se vjerojatno može protumačiti mjerama državne pomoći vezane uz pandemiju. Pandemija je, prema iskazima adolescenata, još manje predstavljala opasnost za njihovo vlastito zdravlje ($M = 1,81$), a ponajmanje od svega narušila je kvalitetu odnosa unutar obitelji ($M = 1,48$), čime je opovrgnuta hipoteza da su pandemijske okolnosti pogor-

Tablica 5. Koliko je pandemija koronavirusa...

	Nimalo	Malo	Umjereno	Prilično	Izrazito	M
	%					
pogoršala tvoje odnose s članovima obitelji?	70,6	17,3	7,4	3,5	1,3	1,48
pogoršala tvoje učenje?	28,5	25,2	20,9	17,3	8,2	2,51
smanjila prihode tvoje obitelji?	45,2	30,6	12,1	9,1	3,0	1,94
ugrozila tvoje zdravlje?	53,0	24,3	13,2	7,7	1,9	1,81
ugrozila zdravlje tvojih najbližih?	32,1	30,7	19,6	12,1	5,5	2,28
ograničila tvoja druženja?	5,3	9,5	16,0	34,8	34,5	3,84
ograničila tvoje slobodne aktivnosti?	11,3	11,9	16,8	29,4	30,6	3,56
smanjila tvoja putovanja?	9,3	9,5	13,2	28,8	39,2	3,79
ograničila tvoje prilike za slavlja?	6,9	8,8	13,2	31,6	39,6	3,88

šale te odnose. Sagleda li se raspon posljedica pandemije u cjelini, socijalni život adolescenata je na vrhu i na dnu hijerarhije. Iako pandemija nije ostavila ozbiljnijih posljedica na odnose unutar obitelji, više od svega ostalog ograničila je njihovo fizičko vršnjačko druženje i uz to vezane aktivnosti. Iako adolescenti mnogo komuniciraju putem telefona i društvenih mreža, istraživanja ipak pokazuju da se ne osjećaju dobro bez prilika za fizičkom socijalnom interakcijom s vršnjacima.²⁸

Usporedba rezultata po spolu pokazuje da su djevojke u obuhvaćenom uzorku bile nešto više izložene osobnim zdravstvenim rizicima od mladića i u većoj su im mjeri bile ograničene aktivnosti poput druženja, slobodnih aktivnosti, putovanja i slavlja (usp. Tablicu 6).

3.2.3. Mogući pozitivni učinci pandemije na život adolescenata

Kriza je uvijek i ugroza i prilika. Jesu li adolescenti, uz određenu razinu otpornosti, percipirali okolnosti uvjetovane pandemijom i kao priliku

²⁸ Usp. Marijana Cvrtila, *Naši stručnjaci za mentalno zdravlje: Ne zatvarajte škole, djeci i adolescentima to teško pada!* (10. 11. 2020.), u: <https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/nasi-strucnjaci-za-mentalno-zdravlje-ne-zatvarajte-skole-djeci-i-adolescentima-to-tesko-pada-15030675>; (26. 06. 2021.)

Tablica 6. Koliko je pandemija koronavirusa... (Od 1 – Nimalo do 5 – Izrazito)

	Mladići	Djevojke	t
	M		
pogoršala tvoje odnose s članovima obitelji?	1,41	1,50	1,496
pogoršala tvoje učenje?	2,43	2,55	1,186
smanjila prihode tvoje obitelji?	1,88	1,96	0,990
ugrozila tvoje zdravlje?	1,67	1,87	2,589*
ugrozila zdravlje tvojih najbližih?	2,18	2,32	1,502
ograničila tvoja druženja?	3,56	3,94	4,118**
ograničila tvoje slobodne aktivnosti?	3,36	3,63	2,627**
smanjila tvoja putovanja?	3,45	3,92	4,458**
ograničila tvoje prilike za slavlja?	3,42	4,05	6,333**

Statistički značajne razlike: *p < 0,05; **p < 0,01

za osobni rast i razvoj, uključujući i dimenziju rasta vjere? U istraživanju smo kroz nekoliko stavki predložili aspekte u kojima su se mogli očitovati pozitivni učinci pandemije (usp. Tablicu 7).

Tablica 7. Je li pandemija i pozitivno (dobro) utjecala na tvoj život?

	Nimalo	Malo	Umjereno	Prilično	Izrazito	M
	%					
Postao/la sam samostalniji/ja	16,2	28,4	30,6	18,8	6,1	2,70
Više koristim internet za učenje	3,9	12,5	18,3	36,5	28,8	3,74
Zbližio/zbližila sam se obitelji	11,4	16,7	30,5	26,6	14,8	3,17
Moja vjera je više postala moj osobni odnos prema Bogu nego izvanjska obveza	19,3	21,1	24,9	23,6	11,2	2,86
Više smo se molili u obitelji	30,9	25,1	21,8	15,5	6,7	2,42
Više nego prije brinuo/la sam se za dobro drugih i mislim da sam time postao/la bolja osoba	8,8	17,3	28,6	29,5	15,9	3,26
Postao/la sam kreativniji/a	23,3	25,8	24,2	18,3	8,4	2,63

Pokazalo se da su pozitivne posljedice pandemije na pojedina životna područja adolescenata uglavnom umjerene, no međusobno se značajno razlikuju (RM ANOVA – $F = 169,487$; $p < 0,01$). Jedina su iznimka nešto povećane samostalnost i kreativnost koje su porasle podjednako ($t = 1,581$; $p = 0,114$; ostali su post-hoc t-testovi značajni uz 1% rizika).

Znatno više od svega ostalog porasla je upotreba interneta za učenje ($M = 3,74$). Iako manje od toga, ispitanici adolescenti još uvijek umjereno do prilično (u prosjeku) smatraju da su postali bolji, budući da su se više nego prije brinuli za dobro drugih ($M = 3,26$), a potom i da su se više zblížili s članovima obitelji ($M = 3,17$).

Vjera im je postala intrinzičnijom, u prosjeku, malo do umjereno ($M = 2,86$), no nešto više nego što drže da je porasla njihova samostalnost ($M = 2,70$) i kreativnost ($M = 2,63$). U usporedbi sa svim ostalim, relativno se najmanje povećala učestalost obiteljske molitve ($M = 2,42$). Ta je stavka s jedne strane htjela propitati kontinuitet izražavanja vjere prijelazom iz crkvenih prostora u obiteljske, a s druge htjela je propitati je li se u obiteljima češće molilo u uvjetima pandemije, budući da je molitva česta reakcija ljudi na situacije ugroze i opasnosti. Čini se, međutim, prema ovom istraživanju da je percepcija obitelji kao kućne crkve prilično slaba te da nije došlo do znatnijeg porasta molitve u obitelji kao reakcije na pandemiju. No faktor veće religioznosti ispitanih adolescenata ipak se pokazao značajnim i u odnosu na rast vjere kako se može vidjeti u daljnjem izlaganju (usp. Tablicu 8).

Kako se vidi iz tablice 8, ni jedna od ispitanih povoljnih posljedica pandemije, uključujući poticaje osobnom rastu i razvoju, nije se pokazala povezanom s dobi (korelacije iznose između 0,001 i 0,059 i ni jedna nije

Tablica 8. Povezanost pozitivnih posljedica pandemije s dobi i religioznošću (važnošću vjere za adolescente)

	Dob	Važnost vjere R
Postao/la sam samostalniji/ samostalnija	0,001	0,069*
Više koristim internet za učenje	0,007	0,085*
Zbližio/zbližila sam se sa svojom obitelji	0,059	0,205**
Moja vjera je više postala moj osobni odnos prema Bogu nego izvanjska obveza	0,020	0,601**
Više smo se molili u obitelji	0,058	0,521**
Više nego prije brinuo/la sam se za dobro drugih i mislim da sam time postao/postala bolja osoba	0,023	0,199**
Postao/la sam kreativniji/a	0,043	0,010

Pearsonovi koeficijenti, statistički značajne korelacije: ** $p < 0,01$; * $p < 0,05$

Tablica 9. Je li pandemija i pozitivno (dobro) utjecala na tvoj život?
(Od 1 – Nimalo do 5 – Izrazito)

	Mladići	Djevojke	t
	M		
Postao/la sam samostalniji/ samostalnija	2,59	2,74	1,795
Više koristim internet za učenje	3,55	3,81	3,004**
Zbližio/zbližila sam se sa svojom obitelji	3,06	3,21	1,619
Moja vjera je više postala moj osobni odnos prema Bogu nego izvanjska obveza	2,70	2,93	2,344*
Više smo se molili u obitelji	2,34	2,45	1,117
Više nego prije brinuo/la sam se za dobro drugih i mislim da sam time postao/postala bolja osoba	2,90	3,40	5,459**
Postao/la sam kreativniji/a	2,55	2,66	1,168

Statistički značajne razlike: *p < 0,05; **p < 0,01

statistički značajna). Drugim riječima, stariji adolescenti nisu “iskoristili priliku” pandemije za osobni rast ni u većoj, ni u manjoj mjeri od mlađih.

Za razliku od toga, religioznost se (važnost vjere za adolescente) pokazala značajno povezanom sa svim ispitanim pozitivnim posljedicama, osim veće kreativnosti. Religiozniji ispitanici su ponajprije produbili odnos prema vjeri, u smislu osobnijeg odnosa s Bogom i češćeg sudjelovanja u obiteljskoj molitvi. Među njima je u nešto većoj mjeri porasla i obiteljska kohezija nego među manje religioznima. Uz to, u marginalno većoj mjeri (iako još uvijek značajnoj) češće su upotrebljavali i internet za učenje te postali samostalniji od manje religioznih. Može se zaključiti da je traženje značenja i smisla u okolnostima krize i nesigurnosti kod adolescenata koji su religiozniji aktiviralo njihove religijske resurse kojima se produbljuje povezanost: kako povezanost s Bogom tako i s bližnjima. Ta sigurnost odrazila se i na veću samostalnost.

Kada je riječ o razlici na temelju spola u odnosu na pozitivne posljedice pandemije (usp. Tablicu 9), mladići i djevojke u podjednakoj mjeri postali su samostalniji, molili s obitelji, zblížili se s njom i postali kreativniji. No djevojke su više od mladića iskoristile internet za učenje, posvetile se dobrobiti drugih i produbile osobni odnos s Bogom.

ZAKLJUČAK

Kriza izazvana pandemijom koronavirusa zahtijevala je otpornost i prilagodbu. Odrazila se negativno na mentalno zdravlje i kvalitetu života mnogih ljudi. Istraživanje koje smo proveli među adolescentima u Hrvatskoj od prosinca 2020. do veljače 2021. godine pokazalo je da su se ispi-

tanici u dobi od 13 do 19 godina života u prosjeku relativno dobro nosili s izazovima krize. Među emocionalnim stanjima najviše su doživljavali bezvoljnost, a onda i druge pasivne reakcije kao što su tuga i zabrinutost. Ipak, više od četvrtine ispitanih takva je stanja doživljavalo u priličnoj mjeri ili izrazito. Percepcija ugroženosti vlastitog zdravlja i zdravlja bližnjih također je u većoj mjeri izazvala pasivne nego aktivne emocionalne reakcije, dok je percepcija ekonomske ugroženosti u nešto većoj mjeri polučila aktivnije reakcije kao što su ljutnja i agresivnost. Potonji nalaz potvrdio je našu početnu hipotezu o aktivnijim reakcijama mladih na ekonomsku ugroženost.

Djevojke su negativna emocionalna stanja doživljavale više nego mladići. Time se nije potvrdila naša hipoteza o većoj otpornosti dječaka. Razlog može biti to što su djevojke u obuhvaćenom uzorku bile nešto više izložene osobnim zdravstvenim rizicima od mladića te što su im u većoj mjeri bile ograničene aktivnosti poput druženja, slobodnih aktivnosti, putovanja i slavlja. Ako taj nalaz povežemo s podatkom da su djevojke više od mladića iskoristile internet za učenje, posvetile se dobrobiti drugih i produbile osobni odnos s Bogom, onda se opovrgnuta hipoteza može donekle korigirati u korist dječaka. Ograničenje druženja adolescenti su općenito stavljali na prvo mjesto među negativnim posljedicama pandemije.

Hipoteza da je produženi boravak u kući pogoršao odnose adolescenata s članovima obitelji nije se pokazala točnom. Naprotiv, čini se da je produženi boravak u kući za mnoge adolescente bio prilika za zbližavanje s članovima obitelji koja se u kriznim vremenima očito pokazuje jednom od glavnih podrški.

Dio hipoteze da je pandemija na velik dio adolescenata imala i pozitivne učinke, pokazala se točnom ponajviše u odnosu na veće korištenje interneta za učenje, veću brigu za zdravlje i dobrobit drugih, zbližavanje s obitelji i razvoj samostalnosti, a onda i za rast osobne vjere, razvoj kreativnosti i prakticiranje obiteljske molitve. Nije se pokazala točnom hipoteza da su stariji adolescenti koristili krizu kao priliku za osobni rast više nego mladi.

Hipoteza o povezanosti religioznosti adolescenata s korištenjem pandemijskih okolnosti kao prilike za osobni rast i razvoj pokazala se točnom jer je religioznost značajno povezana sa svim ispitanim pozitivnim posljedicama pandemije, osim veće kreativnosti. Religiozniji ispitanici produbili su odnos prema vjeri u smislu osobnijeg odnosa s Bogom i češćeg sudjelovanja u obiteljskoj molitvi. Među njima je u nešto većoj mjeri porasla i obiteljska kohezija nego među manje religioznima. Uz to, u marginalno većoj mjeri (iako još uvijek značajnoj) češće su upotrebljavali i internet za učenje te postali samostalniji od manje religioznih. Aktivirali su religiozne resurse za općeljudski i vjernički rast.

THE IMPACT OF THE CRISIS CAUSED BY THE CORONAVIRUS
PANDEMIC ON SOME ASPECTS OF THE QUALITY OF LIFE,
MENTAL HEALTH AND FAITH OF ADOLESCENTS

Abstract

How is the crisis caused by the coronavirus pandemic manifested, how did it affect people's religious life and what consequences could it have on young people in adolescence? Against the background of these questions, the paper presents a part of the results of an empirical research conducted from December 2020 to February 2021 among adolescents in Croatia (N = 857) on the impact of the pandemic on some aspects of mental health, life, and religiosity of students. Emotional reactions and states, social relationships, learning, health, and economic status of the family are covered. The positive effects of the pandemic on the personal and religious growth and development of adolescents are then outlined: their learning, faith, social relations, independence, and creativity.

Keywords: adolescents, coronavirus pandemic, mental health, learning, religiosity